

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 14/2013
12.09.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету привременог одузимања имовине проистекле из кривичног дела у односу на имовину коју поседују окривљени Мића Николић и трећа лица Ж.Н. и М.В.Н., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића и пуномоћника трећих лица Ж.Н. и М.В.Н., адвоката С.Б., поднетим против правоснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013.године, у седници већа одржаној дана 12.09.2013. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића, као основан, па се **УКИДА** правоснажно решење Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013. године, и предмет враћа Апелационом суду у Београду на даљи поступак.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника трећег лица Ж.Н. и трећег лица М.В.Н., поднет против правоснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење Пои.По1 бр. 1/13 од 09.04.2013.године у ставу I изреке решења делимично је усвојен захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр. 2/12 од 08.02.2013.године, за привремено одузимање имовине, за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела извршеног од стране оптуженог Мића Николића, па је одређено да се привремено одузима имовина од оптуженог Мића Николића, трећег лица Ж.Н. и трећег лица М.В.Н., ближе наведена у ставу I изреке решења, и одређено је да привремено одузимање имовине траје до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, а у ставу II истог решења одбијен је захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК. Бр. 2/12 од 08.02.2013.године за

привремено одзимање имовине од оптуженог Мића Николића, која је ближе наведена у ставу II изреке решења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013.године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Мића Николића, адвоката Ј.К., пуномоћника трећег лица Ж.Н., адвоката Н.Ђ. и пуномоћника трећег лица Ж. и М.Н. и предлагача Б.В., адвоката С.Б., изјављене против решења Посебног одељења, Вишег суда у Београду Пои.ПО.1.бр. 1/13 од 09.04.2013.године.

Против решења Апелационог суда у Београду Кж2 По1 190/13 од 11.06.2013. године, захтеве за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Мића Николића и пуномоћник трећих лица Ж.Н. и М.В.Н., адвокат С.Б., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у којима је навео, да је одлучујући о жалби на првостепено решење, Апелациони суд у Београду решењем Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013.године, повредио законску одредбу из члана 82. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013.године), који је ступио на снагу у време доношења другостепеног решења. Бранилац окривљеног и пуномоћник трећих лица предложио је да Врховни касациони суд, захтеве за заштиту законитости усвоји и укине другостепено решење, са налогом да другостепени суд предмет врати ванрасправном већу Посебног одељења Вишег суда у Београду, ради доношења одлуке о жалби, као приговору против првостепеног решења, уз привилегију здруживања из члана 489. ЗКП, те да сходно члану 488. ЗКП наложи да се привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела од стране Дирекције прекине, до правноснажног окончања поступка привременог одузимања имовине.

Разматрајући захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног и пуномоћника трећих лица, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао:

- да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен,

- да је захтев за заштиту законитости пуномоћника трећег лица Ж.Н. и трећег лица М.В.Н., изјављен од неовлашћеног лица и као такав недозвољен.

Иако у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића није прецизно одређен законски разлог за његово подношење, из образложења се закључује да се другостепено решење побија јер су одлуком о одузимању имовине проистекле из кривичног дела повређене законске одредбе (члан 441. став 3. ЗКП), што спада у домен законских разлога због којих је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло

да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мића Николића је основан.

Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013.године) ступио је на снагу 16.04.2013.године.

Решење Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013. године донето је сходно члану 26. став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 97 од 27.10.2008. године), који је у време доношења тог решења престао да важи, ступањем на снагу Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013. године).

Чланом 82. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013. године), прописано је да ће се поступци одузимања имовине проистекле из кривичног дела, започети до дана ступања на снагу овог закона, по одредбама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 97/08), окончати по одредбама овог закона.

Чланом 29. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013.године) прописано је да се против решења из члана 25. овог закона може поднети приговор у року од 8 дана од дана достављања решења, а ставом 4. истог члана, прописано је да о приговору против решења из члана 25. овог закона, одлучује ванпретресно веће.

Чланом 33. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013.године) прописано је да против решења о одбијању приговора, странке могу изјавити жалбу у року од 3 дана од дана достављања решења, ставом 2. истог члана прописано је да у року из става 1. овог члана, против решења о усвајању приговора власника жалбу може изјавити јавни тужилац, а против решења о усвајању приговора јавног тужиоца, жалбу може изјавити власник, док је ставом 3. истог члана прописано да о жалби из става 1. и 2. овог члана одлучује надлежни другостепени суд.

Из наведеног произилази, да је Апелациони суд у Београду одлучујући о жалбама окривљеног Мића Николића, пуномоћника трећих лица Ж.Н. и М.В.Н. и предлагача Б.В., учинио повреду члана 82. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013. године) који је у тренутку доношења другостепеног решења већ ступио на снагу, применивши закон који је важио у време доношења првостепеног решења. Правилном применом законских одредби, Апелациони суд је изјављене жалбе, у смислу члана 29. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр. 32 од 08.04.2013. године), требало да третира

као приговоре на првостепено решење, и у смислу става 4. истог члана, исте достави ванпретресном већу првостепеног суда на одлучивање.

На напред наведени начин, решењем Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 190/13 од 11.06.2013. године, учињена је повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП, јер су одлуком о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, повређене законске одредбе, на штету окривљеног Мића Николића, па је Врховни касациони суд укинуо другостепено решење и предмет вратио Апелационом суду у Београду на даљи поступак.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац.

Пуномоћник трећих лица, у смислу наведене законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев пуномоћника трећег лица Ж.Н. и трећег лица М.В.Н., поднет од стране неовлашћеног лица одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. и члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**